

Maty
MODELARZ

Nr 3 59

Cena 4,50 zł

SAMOCHÓD CIĘŻAROWY „STAR-21“

OBECNY numer „Małego Modelarza” zawiera plany modelu samochodu ciężarowego. Jest to samochód Star 21 skonstruowany całkowicie przez polskich inżynierów. Pomimo że produkcja rozpoczęła się dopiero w roku 1957, znany jest on na szerokim świecie. Na naszych samochodach jeżdżą w gorącej Brazylii i w mroźnej Norwegii, gdzie wozy te równie dobrze zdają egzamin z eksploatacji.

Star 21 to przejściowy etap konstruowania polskiego samochodu ciężarowego. Będzie on produkowany aż do momentu rozpoczęcia produkcji samochodu Star 25, który już obecnie przechodzi ostatni etap prób drogowych.

Krótką charakterystykę samochodu Star 21 jest następująca:

Samochód Star 21 posiada silnik S42 czterosurowy o mocy 85 KM przy 2800 obr/min. i pojemności skokowej 4188 cm³. Pozwala on rozwinąć szybkość do 85 km/godz. Zużycie paliwa 27 l na 100 km. Pojemność zbiornika 160 l. Wymiary osi 3000 mm, promień zawracania 8000 mm, ogumienie 8,25—20.

Ciężar własny 3860 kg, ładowność 4000 kG.

Warto zaznaczyć, że — w odróżnieniu od samochodu Star 20 — samochód Star 21 posiada nie czterolecz pięciobiegową skrzynkę. Umożliwiło to uciążliwy przyczep o ciężarze brutto do 5000 kG oraz łatwe pokonywanie górskich przyczep o ciężarze brutto do 5000 kG oraz łatwe pokonywanie górskich dróg.

DROGI KOLEGO!

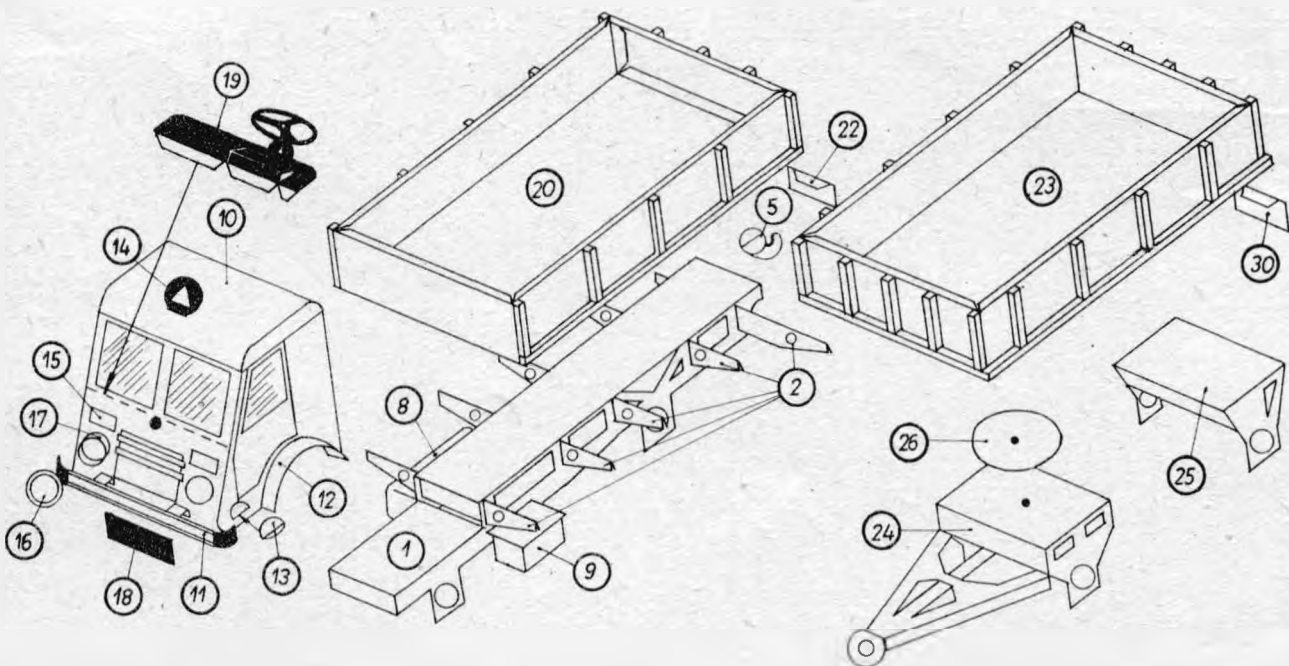
Zanim zabierzesz się do sklejenia samochodu, proszę Cię o trzy rzeczy: postaraj się o ostre nożyczki, kup dobry klej (najlepiej Syndetin lub Syndemat) i myj często ręce, gdyż inaczej model będzie brudny i wycięte części zamiast do modelu będą przyklejać się do Twoich rąk.

Muszę Cię jeszcze poprosić o trochę cierpliwości podczas budowy: nie zawsze wszystko przychodzi łatwo, ale najlepiej nie zrażać się trudnościami. Dużą pomoc przy sklejanym modelu okażą Ci perspektywiczne rysunki pomocnicze.

Budowę rozpoczynamy od montowania podwozia.

Część 1, która stanowi główną konstrukcję podwozia, radzę przed wycięciem usztywnić, naklejając ją na cienką tekturkę. Po wycięciu białych pól (azurowan) i nacięciu linii zagięcia część 1 skleamy. Po wyschnięciu kleju wsuwamy w przecięcia zrobione szczyrzykiem lub żyłką na bocznych ścianach ramy pięć wsporników — część 2, które przedtem składamy na pół i skleamy. Pomiedzy wsporniki i ramę podwozia wpuszczamy od spodu kropelki kleju.

Teraz z prawej strony podwozia przymocowujemy skrzynkę z akumulatorami (część 9), a po przeciwnej stronie przyklejamy zbiornik paliwa (część 8). Nad zbiornikiem paliwa umieścimy później koło zapasowe (część 5). Podwozie mamy już gotowe.

Sądże, że i z pozostałymi częściami samochodu nie będziecie mieli kłopotu, a zwłaszcza ze skrzynią ładunkową (część 20), którą skleja się bardzo łatwo. Byłoby dobrze, gdybyście na czarne paski, malowane na ścianach skrzyni, nakleili patyczki; mogą to być zapalki pomalowane na czarno (widać to na rysunku złożeniowym). Wnętrze skrzyni ładunkowej można pomalować farbą wodną koloru szarego — model będzie wówczas wyglądał ładniej. Gotową skrzynię ładunkową wraz z numerem rejestracyjnym (część 22) przyklejamy na podwoziu.

Kabinę kierowcy (część 10) musimy wyciąć bardzo starannie. Wycinamy w niej także otwory okienne oraz miejsce na reflektory. Szybki w oknach zrobimy z celuloidu, z zużytej błony fotograficznej, przyklejamy je jednak dopiero po sklejeniu pudła nadwozia. W kabinie kierowcy umieszczamy część 19, składającą się z tablicy rozdzielczej i kierownicy umocowanej na szpilce.

W otwórki wycięte na reflektory wklejamy tulejki wykonane z zielonych pasków — części 17m, które zwijamy na ołówku. Na wklejone tulejki przyklejamy kółka reflektorów — części 16.

Z wąskich zielonych pasków (część 6) robimy żeberkowanie na bokach i z przodu pudła nadwozia (miejsca, w których żeberka mają być przyklejone, oznaczone są białymi polami).

Pozostało nam jeszcze przykleić zderzak — część 11 — wraz z tablicą rejestracyjną (część 18) i błotniki (część 12). Na dachu gotowej kabiny kierowcy przyklejamy żółty trójkąt — część 14 — wskazujący kierowcom, że samochód ciągnie z tyłu przyczepę. Tak wykończoną kabinę kierowcy przyklejamy z przodu podwozia.

Samochód prawie gotowy, brak mu tylko kółek. Kółka w naszym samochodzie to właściwie najtrudniejsza część roboty. Podam Wam kilka wskazówek, których radzę się trzymać.

Nie wycinajcie od razu ząbkowania, a dopiero później po nacięciu żyłką obrzeżeń kółek i wycięciu w nich otworów na osie. Po wycięciu wszystkich bieżników — część 4 do kół przednich i do podwójnych kół tylnych, oraz tarcz kółek — części 3 — łącznie z kółkiem zapasowym przystępujemy do sklejania. Dobrze jest najpierw nadać bieżnikom kształt obwodu kółka, przecinając je kilkakrotnie nie pokolorowaną stroną na ostrzu noża. Najpierw do ząbków jednej tarczy koła przyklejamy bieżnik, a po zaschnięciu kleju wklejamy drugą tarczę. Tarcze powinny być przyklejone starannie i równo z krawędzią bieżnika. W tym czasie, gdy kółka będą schnąć, sklejamy osie (części 21). Wycięte prostokąty przeciągamy stroną nie pokolorowaną na ostrzu noża, aż karton będzie miał tendencję do zwijania się i nawijamy na okrągły patyczek lub cienki ołówek, o tak drobnej średnicy, by sklejana oś mieściła się w otworach wyciętych w ko-

łach. Nasmarowane klejem i nawinięte na ołówek osie okręcamy kilkanaście razy nitką i odkładamy do czasu zupełnego wyschnięcia kleju. Gdy osie i kółka dobrze wyschną, montujemy je razem. Starajmy się, by osie wchodziły w otwórki tarcz stosunkowo ciasno, będą się bowiem wtedy dobrze trzymać. Naturalnie kółka montujemy dopiero po wsunięciu osi w odpowiednie otwory podwozia, gdyż inaczej nie będziemy mogli ich potem włożyć. Na wystające około 5 mm zakończenia tulejek stanowiących osie samochodu naklejamy czerwone kółeczka (części 7). Gdyby kółka obracały się ciasno, posmarujcie osie świecą.

Przyczepę budujemy podobnie, jak skrzynię ładunkową samochodu. Przyczepa składa się: ze skrzyni ładunkowej — część 23 (na której również naklejamy w odpowiednich miejscach czarne listewki), tablicy rejestracyjnej (część 30) oraz podwozia (część 24, 25 i 26) z kółkami (części 27, 28 i 29) i osiami (części 21).

Część 24 podwozia przyczepy (usztywnioną również cienką tekturką) przymocowujemy do skrzyni ładunkowej szpilką lub gwoździem tak, by podczas skrętów samochodu mogła się obracać. Część tylną podwozia (element 25) przyklejamy do skrzyni ładunkowej na stałe, w odległości 5 mm od tylnej krawędzi skrzyni. Osie i koła przyczepy montujemy w ten sam sposób, jak te same części samochodu. Gotową przyczepę zaczepiamy na haku (część 5) umocowanym na spodzie skrzyni ładunkowej samochodu.

Dodatkową i największą atrakcją naszego samochodu będzie stanowiła możliwość samodzielnego poruszania się prawie tak, jak to się dzieje z jego 30 razy większym bratem — samochodem Star 21.

Silnik naszego modelu będzie stanowiło sześć pasek cienkiej gumy modelarskiej lub trzy gumki apteczne, tzw. recepturki. „Silnik” zakładamy dopiero po wmontowaniu tylnych, podwójnych kółek do podwozia samochodu.

Jak wygląda gumowy silnik, widzimy na rysunku pomocniczym.

W czerwonych kółeczkach — częściach 7 — robimy otwórki, przez które przewlekamy gumę, zabezpieczając ją z obu stron przed wysmyknięciem dwoma patyczkami lub zapalkami. Jeden patyczek musi być na tyle krótki, by nie przeszkadzał w toczeniu się kółka. Drugi patyczek, pod który podkładamy krążek ze świecy, musi opierać się o podłoże podczas rozkręcania zwiniętej gumki. W ten sposób zwinięta gumka, nie mogąc się rozkręcić, bo przeszkadza jej drugi patyczek, kręci całą tylną osią i kółkami.

Samochód jedzie do przodu.

Życzę przyjemnej pracy i zabawy! Pamiętajcie, by podczas jazdy z przyczepą podnosić żółty trójkąt na dachu szoferki.

Czekamy na listy i zdjęcia wykonanych przez Was modeli. **Opracował: RYSZARD FEDOROWSKI**

W 1958 roku ukazały się następujące modele:

1. Samoloty sylwetkowe „Zuch”, „Mig”, szybowce „Bocian” i „Jaskółka”.
2. Samolot „Zlin 26”.
3. Okręty podwodne „Orzeł” i „Nautilus”.
4. Samochód „P.70-Zwickau”.
5. Samolot odrzutowy „Su 2”.
6. Kuter torpedowy „Dark”.
7. Samolot „RWD-9”.
8. Szybowiec „Mucha Standart”.
9. Drobnicowiec „Marceli Nowotko”.
10. Samobieżna wyrzutnia raketowa.
11. Współczesny niszczyciel „Surcouf”.
12. Rakiet międzyplanetarna.

Wyszczególnione egzemplarze można zamówić w redakcji wpłacając należność 4,50 zł za 1 egzemplarz na konto VI OM W-wa 99-9-420164.

Adres redakcji: Warszawa, ul. Chojeńska 14, pokój 316, tel. 412-31, wewn. 28. Zamówienia i przedpłaty na prenumeratę przyjmowane są w terminie do dnia 15-go miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty — przez: Urzędy Pocztowe, listonoszy oraz Oddziały i Delegatury „Ruchu”. Można również zamówić prenumeratę dokonując wpłaty na konto PKO Nr 1-6-100020 — Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” — Warszawa, ul. Srebrna 12. Cena prenumeraty kwartalnej zł. 13,50, półrocznej zł. 27,00, rocznej zł. 54.

Cena prenumeraty za granicą jest o 40% droższa od ceny podanej wyżej.

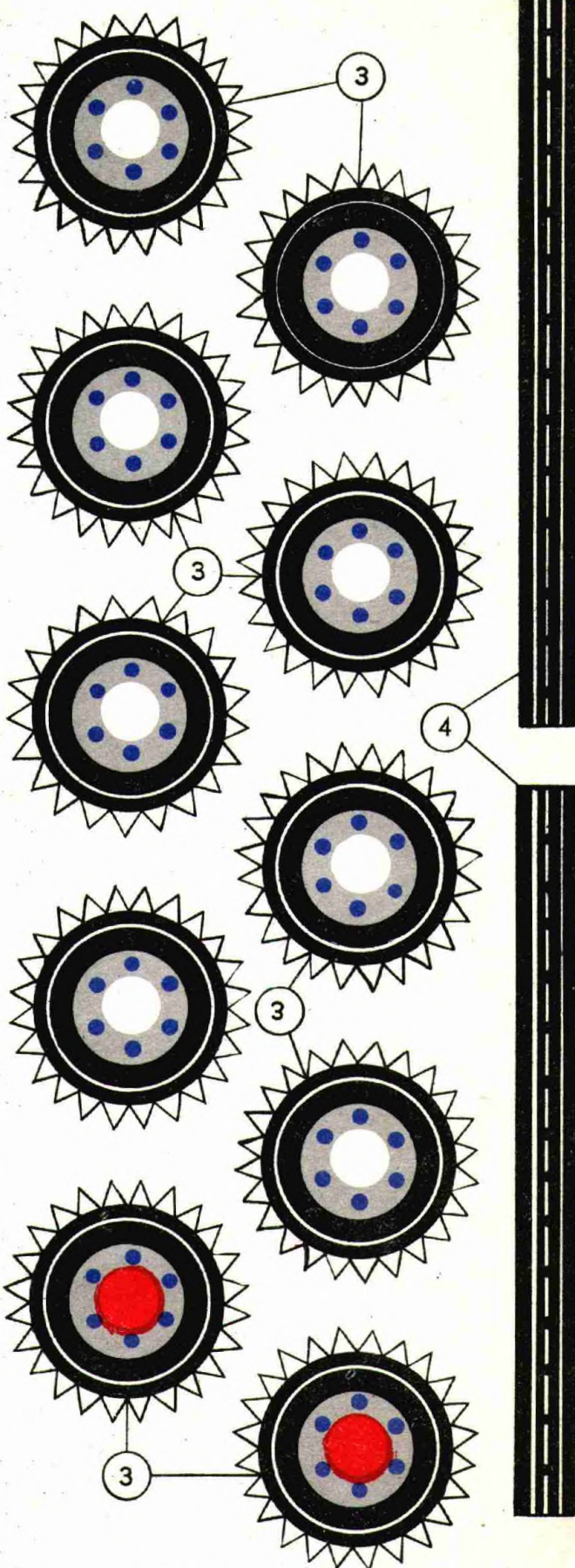
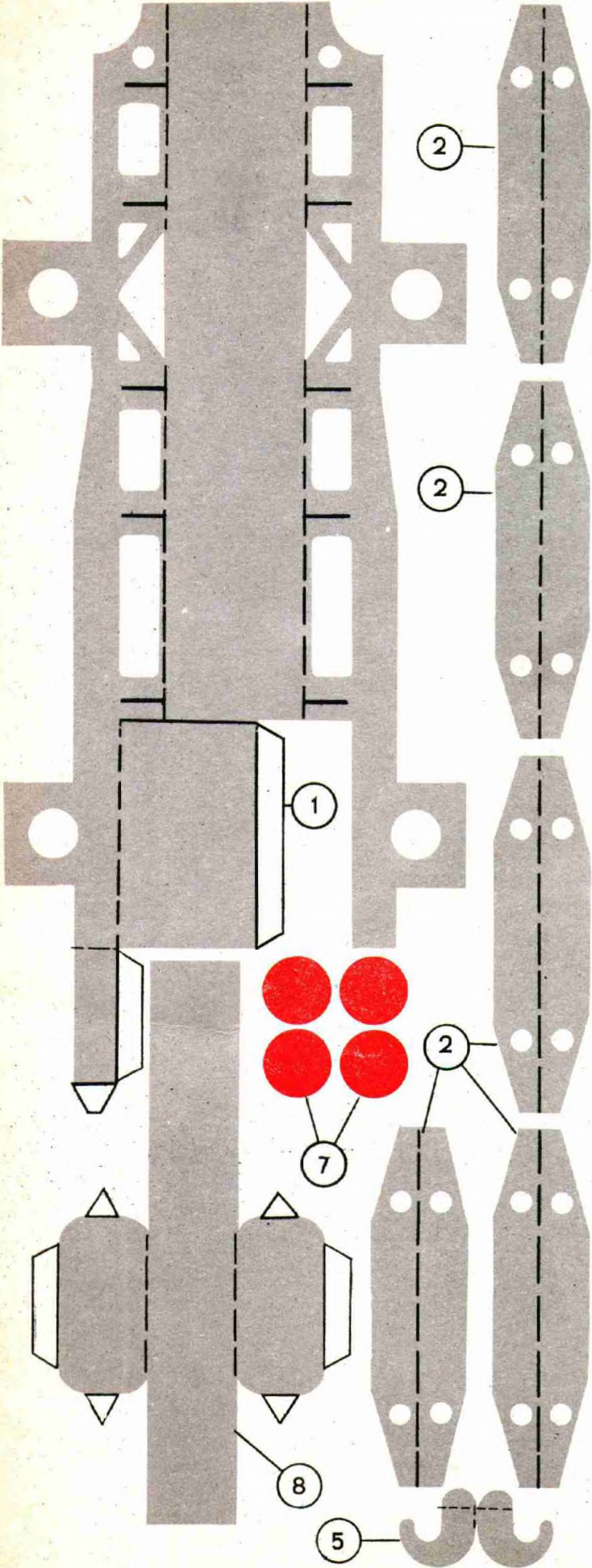
Przedpłaty na tę prenumeratę przyjmuje na okresy kwartalne, półroczne i roczne Przedsiębiorstwo Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch” w Warszawie, ul. Wilcza 46 za pośrednictwem PKO Warszawa, konto Nr 1-6-100024.

Egzemplarze zdezaktualizowane można nabywać w sklepie przy ul. Wiejskiej w Warszawie. Zamówienia spoza Warszawy należy kierować do Centrali Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” Warszawa, ul. Srebrna 12. Druk. Wojsk. Zakł. Graf. W-wa. Zam. 544 z dnia 20 III.58 r. Nakład 24.000 egz. A-37.

Wydaje:
Redakcja „Modelarza”

Redaktor numeru:
Z. Grabowski

Okładkę projektował:
R. Fedorowski

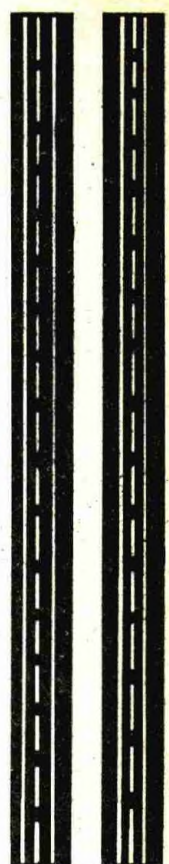
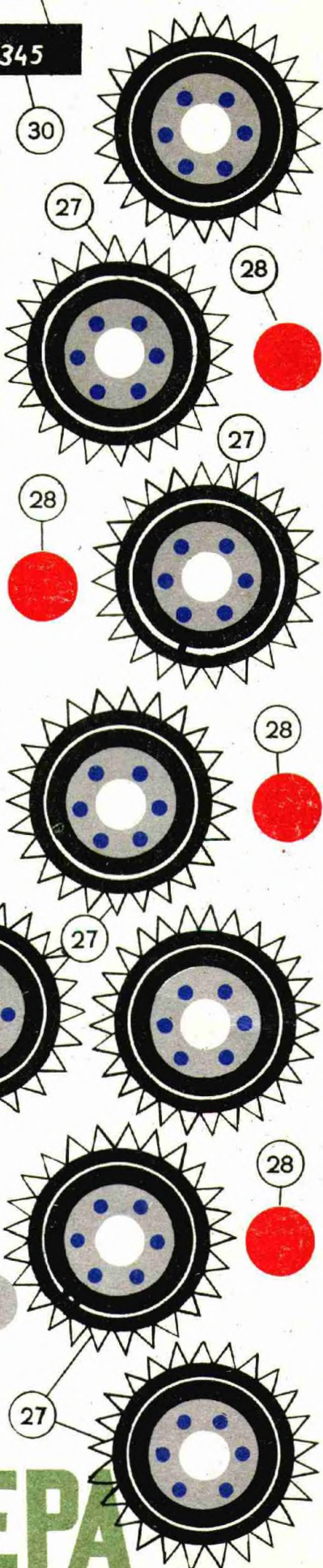

PODWOZIE

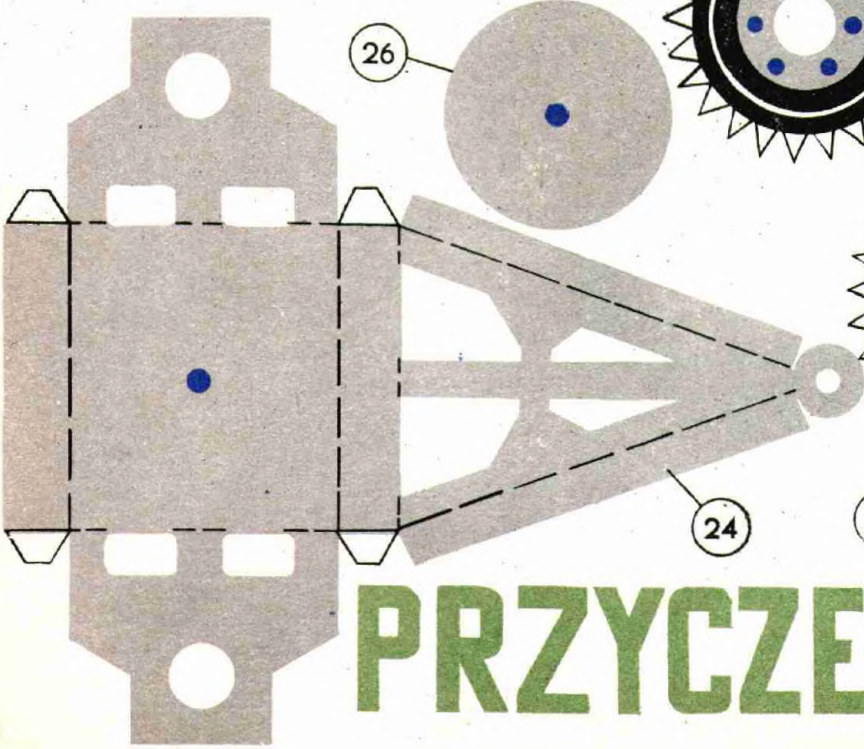

WA 2345

23

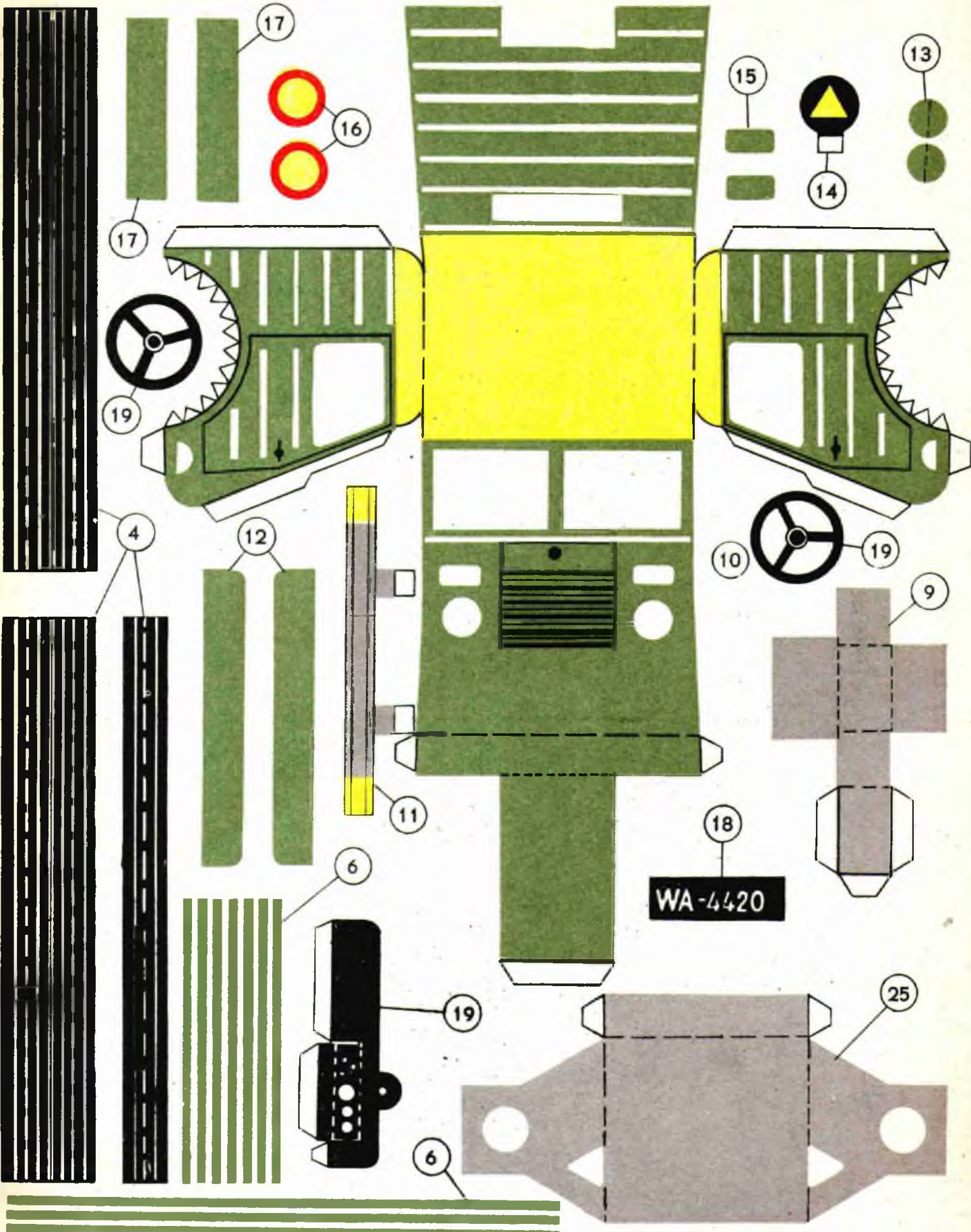
29

26

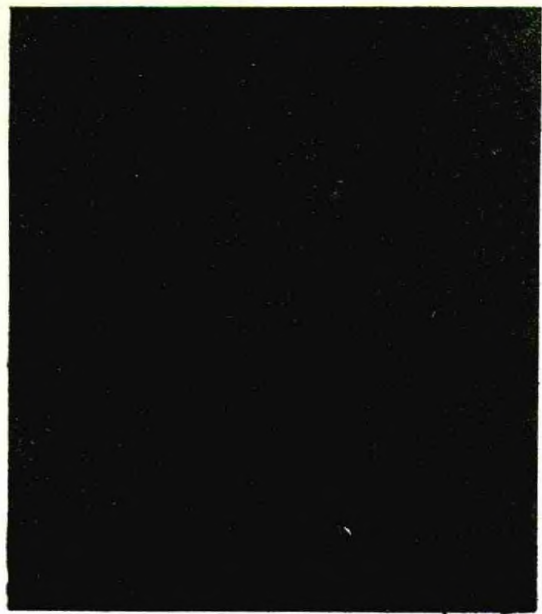
24

PRZYCZEP

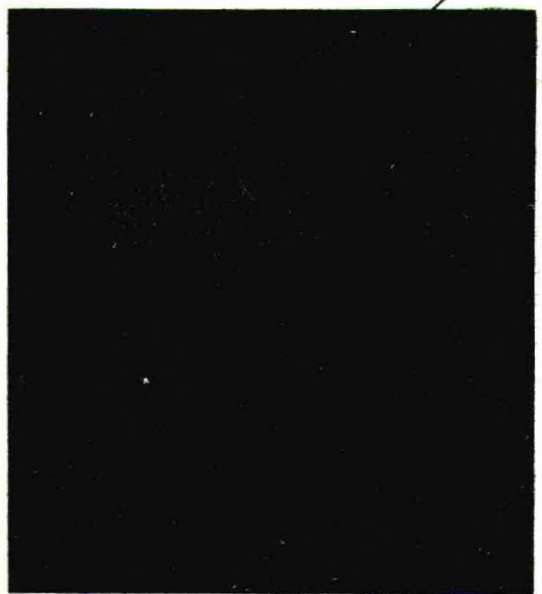

WA-4420

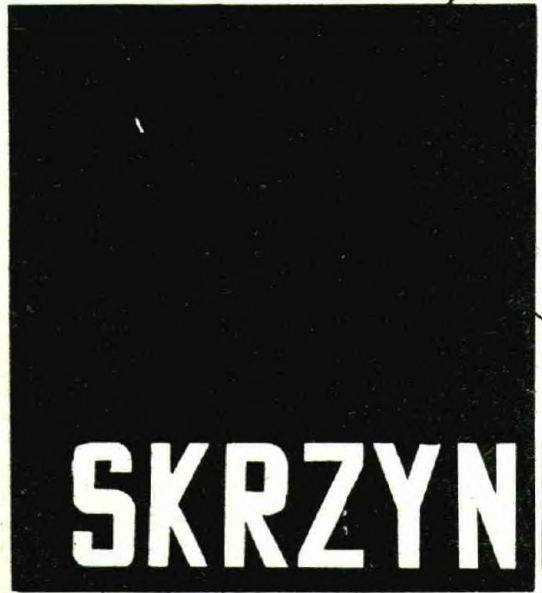
NADWOZIE

21

21

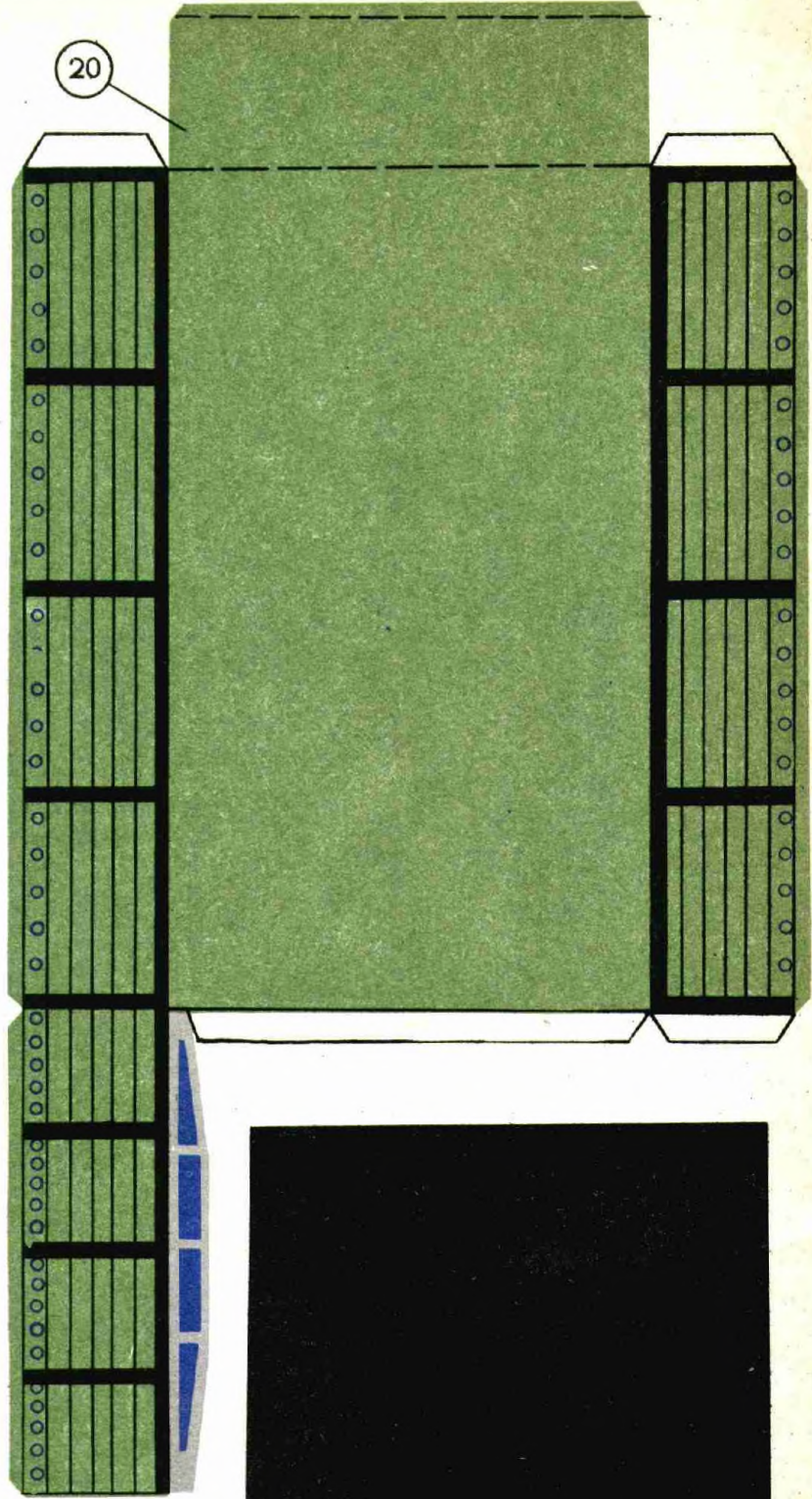

21

22

21

WA- 4420

SKRZYŃNIA ŁAD.